

מסכת ידים

פרק ג משנה א

הפקניש ידיו לבית המגעה, ידיו תחלות, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, ידיו שניות. כל המטמא בגדים בשעת מגעו, מטמא את הידים להיות תחלות, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים, להיות שניות. אמרו לו לרבי עקיבא, היכן מצינו שעדים תחולת בכל מקום. אמר להם, וכי היה אפשר הדבר להיות תחולת תחולת אלא אם כן נטמא גופו, חוץ מזה. האכלין והכליים שנטמאו במשקין, מטמאין את הידים להיות שניות, דברי רבי יהושע. וחכמים אומרים, את שנטמא באב הטמאה, מטמא את הידים. בלבד הטמאה, אין מטמא את הידים. אמר רבו שנעון בן גמליאל, מעשה באשה אחת שנבאת לפניו אבא, אמרה לו, נכנסו ידי לאoir כל חרש. אמר לה, בת, ובמה קימת טמאתך, ולא שמעתי מה אמרה לו. אמרו חכמים,

מִבָּאָר הַזֶּבֶר. אֲתָּה שְׁגַגְתָּמָא בְּאֵב הַטְּמָאָה, מַטְמָא אֲתָּה הַיְדִים.
בְּוֹלֵד הַטְּמָאָה, אֵינוֹ מַטְמָא אֲתָּה הַיְדִים: